

Hétfőtől:

Lezárják az Izabella-hidat

Az új buszmenetrend már vasárnaptól érvényes

Április 14-én, hétfőn délután lezárja a közúti forgalom elől az Izabella-hidat a KPM hőmezővásárhelyi közúti igazgatósága. Ezért megváltozik a városba vezető és a centrumból kifelé vezető, eddigi terelőút vonalvezetése. Az új terelőút mentén a fontosabb táblákat már kihelyezték, ezeket hétfőn délelőtt még néhány útbaigazító jelzéssel egészítik ki. A folyamatos és zavartalan átállást két kritikus ponton, a kezdeti néhány órában rendőri irányítással biztosítják.

Az E5-ös út bevezető szakasza és a dorozsmai út forgalma változatlan marad a Fonógyári úti csomópontig. A gépjárművezetőknek ebben a kereszteződésben kell ráterniük az új terelőútra, melynek a Rózske felé vezető, tehát E5-ös jelzésű nyomvonala a következő: Fonógyári út—Tolbuhin sugárút—Veresács utca—Gólya utca—Cserepes sor, az út itt viszatér a korábbi főútvonalra. A városközpontba, illetve Makó és Hódmezővásárhely irányába haladó járművek a Tolbuhin sugárútról a Várasárhelyi Pál utca—Pulcz utca—Teréz utca—Damjanich utca—Hétezer utca nyomvonalon közelíthetik meg úticéljukat. A városból Dorozsma és Budapest felé haladó járművek ugyanezt az útvonalat használhatják a Zákány utcától kezdve.

A terelőút néhány kereszteződésében megváltozik a korábbi elsőbbségadasi kötelezettség. Elsőbbségű lesz a Fonógyári úton haladóknak a Dorozsmai útnál; a Tolbuhin sugárútról a Veresács utcába kanyarodóknak és a Várasárhelyi Pál utcáról jobbra, a Pulcz utcába kanyarodó gépjárműveknek. A helyismerettel rendelkező gépjárművezetőknek javasoljuk, hogy a Fonógyári útról térjenek le a Bakay Nándor utcába, vagy a Tolbuhin sugárútról a Kápolna utca—Rigó utcán át. Itt szeretnénk felhívni a figyelmet arra is, hogy megszűnik a balra, nagy ívben bekanyarodás lehetősége a Tolbuhin sugárút és a Boross József utca kereszteződésében, itt kötelező lesz a jobbra kanyarodás a Veresács utcába. A Boross József utcából változatlanul kanyarodhatnak a járművek jobbra, kis ívben a Tolbuhin sugárútra, az elsőbbségadás után. A városból kifelé haladva különösen figyelniük kell a gépjárművezetőknek a Pulcz utcában, innen ugyanis balra kell kanyarodniuk, s ehhez az első napokban még hozzá kell szokniuk.

A lovas kocsikra érvényes marad az eddigi időbeli korlátozás, reggel 6 és 10 óra, valamint 12 és 18 óra között nem használhatják a terelőutat. Az Izabella-híd lezárása után és a bontás kezdeti szakaszában a gyalogosok még áthaladhatnak a hídon. Amikor ezt megtiltják, a Bakay Nándor utca meghosszabbított vonalában átjárót építenek számukra a vasúti sínen, és utat a tőltesen. A rókusi vasútállomást a Kossuth Lajos sugárút felől változatlanul megközelíthetik a gépjárművezetők.

A Béketelepen lakók a városba a Fonógyári úton jöhetnek be, a bekötő útról jobbra kanyarodva az E5-ös útra. Visszafelé ugyanez az útirány. A teljes terelőút próbaideje egy hétig tart, a híd bontását csak akkor kezdik meg, ha a forgalomterelésben ezalatt nem lesz fennakadás. Ehhez természetesen

számítanak a gépjárművezetők óvatosságára és megértésére, hiszen az útvonal kezdetben biztosan szokatlan lesz. Az útmenti jelzőtáblák vezetnek majd az autósokat, ha utasításait figyelmeztetéseiket mindenki pontosan betartja és óvatossággal, figyelmesebben közlekedik.

Mint azt már korábban jelezte a Volán, az Izabella-híd lezárásakor életbe lép az új autóbusszmenetrend is. Mivel munkanapon esetleg fennakadást okozna a változás, a Volán járatai már vasárnap, április 13-án, üzemkezdéstől az új helyi járatú menetrend szerint közlekednek. A menetrendek, amelyek megvásárolhatók a Marx téren, a helyi járatok irányító központjaiban és a jegykezelőknél, tartalmazzák a terelő útvonalakat, az érintett megállóhely-változásokat is. Ezekről egyébként a megállóhelyeken levő hirdetőmenyek is tájékoztatnak.

A terelőúton, a Várasárhelyi Pál utca, Tolbuhin sugárút, Fonógyári út vonalán járó M/11, 12/R, 42, 67, 75 és 70/Y jelzésű helyi járatok az ezen az útvonalon közlekedő, többi járat megállóhelyein nem állnak meg, csak a menetrendben feltüntetett helyeken. A Budapesti út felől érkező helyközi buszok a jutagyrá helyi a Fonógyári úton a Patyolatnál, a rókusi vasútállomás bejáró útjánál levő megállóhely helyett pedig a Pulcz utcában, a DÉGÁZ előtt állnak meg, oda-vissza útban egyaránt. Ezek a változások elsősorban a jutuárgyárban és a konzervgyárban dolgozókat érintik. A bajai, 55-ös út felől érkező járatok jutuárgyári megállóját a BUDALAKK vállalatához, a

Bajai útra helyezték. Az itt leszálló, s a jutuárgyárhoz továbbutazó utasok térítés nélküli, kiegészítő jegyet kapnak az érvényes távolsági bérlet mellé, amellyel átszállhatnak a 63-as buszokra. Ezzel a járatral juthatnak el a BUDALAKK-megállóig, a DÉGÁZ-megállóig.

A terelőút miatt a 42-es járatot egy busz beállításával sűrítették. Új járat indul M/42-es jelzéssel Odessza és a gumigyár között. Az iparkörzetbe utazók tehát április 13-ától átszállás nélkül juthatnak Újszegedről a munkahelyükre, ezen a járaton a bérlet nélküli utazók dupla menetdíjat fizetnek.

Az autóbusszmenetrendben az E5-ös terelőúttól függetlenül is van változás. Megszűnik a 66-os járat, helyette — 68-as jelzéssel — kedvezőbb vonalvezetésű lesz a Hattastelep Bartók Béla tér közti járat útvonala. A menetrendtől eltérően a Rendező térig közlekednek a hattastelepi buszok, ugyanakkor a még el nem készült forduló miatt az odesszai ABC-áruházig járnak a 70/Y és M/42-es autóbusszok. Változatlanul lesz megállója az 50-es járatnak a Széchenyi téren. A 30-as és még néhány más vonal járatait csúcsidőben sűrítik, ezeket a változásokat szintén jelzi a menetrend.

Az útvonal- és megállóhely-változások időben és távolságban is nehezítik a menetidők betartását. Ezért a Volán kéri az utazók közönséget, fogadják megértéssel a változásokat. Ha átmenetileg lassabban és kényelmetlenebb is a terelőúton a közlekedés, az új Izabella-híd megépülése után bizonyára kárpótlást ad majd a most elvesztegetett percekért.

Botanikai szenzáció

Ötméteres virágszár az agavén

Ritka látványosság, botanikai szenzáció tárul a szegedi egyetemi fűvészkert látogatói elé. Ötméteres virágszárát hajtott a mexikói agavé, tudományos nevén Agave americana. A fának is beillő vastagságú virágszár oly erővel növekedett, hogy áttört az üvegház tetőzetét.

Hazi és általában európai éghajlati viszonyok között csak ötven-hatvan éves korában bontja ki szirmai a pozsgás növény. A szegedi példának még további

négy-öt méterrel hosszabbodik a szára, amelyből kibomlanak majd a virágok. Hazájában gazdasági növényként termesztik az agavét. Virágszárát megcsapolják, édes nedvéből készült a híres mexikói pálinka. Egyetlen növény vastag hajtásából kétszáz liter tejszerű nedvet képesek nyerni. Ezt erjesztik és készítik belőle a szeszes italt.

Vetélkedő döntője

Új arcú város címmel hirdett vetélkedősorozatot Szeged megyei városi tanács vb művelődésügyi osztálya és a KISZ Szeged városi bizottsága Szeged ifjúkommunistái részére. A januárban indult helytörténeti vetélkedősorozat döntőjéhez érkezett. A döntőbe jutott hat csapat — KSZV, Fémipari Vállalat, DÉMÁSZ, Kőrösi Közgazdasági Szakközépiskola, Rózsa Ferenc Szakközépiskola, Radnóti Gimnázium — holnap, szombaton délután 2 órától méri össze erejét, felkészültségét a KSZV klubjában (Victor Hugo u. 4.). A vetélkedő döntője nyilvános, minden érdeklődőt szeretettel várnak a rendezők.

Gyermeket ölt a háborús lövedék

Seregélyes község területén egy, a második világháborúból visszamaradt tűzérési lövedéket a gyerekek megpróbálták szétszerelni. A lövedék felrobbant, Barna György 15 éves iskolai tanuló olyan súlyosan megsérült, hogy a helyszínen meghalt. (MTI)

Üzemfejlesztés

Kisteleken, a Fővárosi Kézműipari Vállalat üzemében 3 millió 200 ezer forintos iparfejlesztési alap felhasználásával szociális létesítménye-

A hetvenéves József Attila

Nézegetem az anyakönyvi bejegyzést.

„Folyószám: 613.” — „A bejegyzés ideje: 1905. április 16.”

A számok élni kezdenek. Nevek következnek. Egy rubrikában a gyermek utóneve, neve, vallása: „Attila, fiú, g. kel.” Egy másik rubrikában a születés ideje: „1905. április 11.”. Aztán a szülők neve, születési helye, vallásuk, életkoruk: „József Áron, szappanfőző, Félégyháza, g. kel., 34; Pócze Borbála, Szabadszállás, ref., 29”. S végül az aláírás: „Kosztolányi Alajos anyakönyvvezető”.

Hetven évvel ezelőtt, 1905. április 11-én született Budapestben — a Ferencvárosban — József Attila, a XX. századi magyar költészet egyik legnagyobb alakja, a világirodalom egyik halhatatlanja.

A Gát utcai bérkaszánya földszinti kislakásában nézeledöm, a proletárköltő bölcsőjénél — hetven évvel később.

Ünnepi pillanatok.

S az emlékezés ekkor átcsap egy kérdésbe, amit nem ünneprontás, ellenkezőleg, meggondolt-átértett ünneplés elibénk idézni.

A hetvenéves József Attila öreg-e már, avagy fiatal maradt, amilyen volt életében?

A válasz könnyű is, nehéz is. Könnyű, mert nem önerőnkől kell eljuttunk hozzá, hanem József Attila költészetéből. S nehéz is, mert közben óhatatlanul önvizsgálatot kell tartanunk arról, hogyan sáfarkodtunk ezzel a költéssel; József Attila örökösei az ő örökségével.

Mit hagyott József Attila a proletár utókorra; a szocializmus költői megálmódójaként a szocializmust élvező, immár a fejlett szocializmust építő népére, társadalmunkra?

Az ember, mióta esztét tudja, az egyenetlenséget, a társadalmi egyenlőtlenséget igyekezett — alkalmasint vérrel, de mindig verítékekkel — összhanggá alakítani, a disszonanciát harmóniává rendezni. Önmaga és a külső világ kapcsolatában első sorban. A történelem során voltak ebben előrelépések, de megtorpanások, sőt, vissza-



József Attila 1927-ben

viszalépések is. Az emberiség végül is mindig előre haladt. Ehhez viszont mindig: előbb fel kellett ismereni, meg kellett érteni a disszonanciát, mert csak ezen át — nem pedig ezt átlépve — lehet egyáltalán eljutni a harmóniához.

A szabadsághoz, amely rendet szül.

„Jöjj el, szabadság! Te szülj nekem rendet!” — írta József Attila. De amíg ez a gyönyörű verssor, igaz felismerés megértett a költőben, előbb meg kellett értenie, át kellett élnie a rend ellentétét, a disszonanciát; eltökélten, tudatosan be kellett járnia a harmóniakeresés emberi és költői útját. Tudjuk: útvesztőt is, hiszen a kereső-kutató sem védett a pillanatnyi tévedés lehetőségétől. De a végül is felismert igazságot követni! — kötelesség.

József Attila a saját életén keresztül érezte az egyenetlenséget, társadalmi egyenlőtlenséget és igazságtalanság pirongató, sebszaggató kínjait. Még fiatal ember, és már lázong. Munkástragédiákról ír, a forradalmi proletáriátusba helyezi reményét (Fiatalkor életek indulója), ám első költői lépései még el-eltevednek a sejtelmes hangulatok, a jószág és szépség túl általános kultusza felé. A disszonanciát már ismeri, a harmóniára ekkor még nem

talál rá. Csak később, amikor 1925-ben Bécsbe, 1926-ban Párizsba kerül: ekkor már Marx, Hegel, Lenin tanításai ismerkedik, s életét a forradalmi munkásmozgalommal köti egybe.

„Jöjj el, szabadság! Te szülj nekem rendet!” — írja, mert óhajta, akarja a szabadságot, küzd, megküzd érte. És a szabadságért vívott emberi, s költői harcához megtalálja, s követi a legbiztosabb, odakötöző, soha fel nem oldó rendező elvet. Az egyértelmű társadalmi-politikai elkötelezettséget. Beleértve: osztálya szakadatlan vállalatát, a munkásosztály összátársadalmi érvényű, s az egész emberiség haladó törekvéseire összpontosuló érdekeinek szolgálatát — a pártosságot. Ez úgy „kötötte meg” József Attila kezét — és szükségképpen szívet is —, hogy általa magasságba, halhatatlanságba emelkedett költészet; máig ható, s mindig a jövőbe mutató érvényűvé vált hite, élete, munkássága.

Nem öregedett meg tehát, ellenkezőleg, örökké fiatal a ma már hetvenéves József Attila. Ifjú eréjű, mert a harmóniateremtés soha nem végzett, jóval inkább mindig is meg-megújuló feladat; folyamatos kötelességünk. Az eredmények folytatásának, gyarapításának parancsoló szükségessége. Erre tanít József Attila. Erre tanítanak nagy versei, s egész költészete.

Simon Gy. Ferenc

József Attila 70. születésnapja tiszteletére tegnap, csütörtökön este a róla elnevezett szegedi tudományegyetem hallgatói fáklyás felvonulást rendeztek. A Dugonics téri József Attila-szobornál több százan emlékeztek a magyar líra kiemelkedő egyéniségére. Dr. Rácz János tanszékvezető egyetemi tanár, oktatási rektorhelyettes idézte beszédében József Attila emberi és költői alakját. A szobor talpatát el-lepték a megemlékezés virágai.

Családi ünnepek — az üzemben

Az üzemi szakszervezeti aktivisták feladatai közé tartozik az is, hogy munkahelyükön részt vállaljanak a családi és társadalmi ünnepek szervezésében, rendezésében. Feladatokat megállapítani, a végrehajtás fontosságát ecsetelni mindig könnyebb, mint maga a munka, a konkrét, mindennapi cselekvés. A családi ünnepek szervezői is valahogy úgy jártak, mint a szólásmondás szereplői, akiknek elkiáltották: fogjuk meg, aztán vigyázzunk. Kimondatott, hogy a szakszervezet társadalmi munkása is agításon, szervezésen: minél több névadó-ünnepség, KISZ-esküvő stb. legyen a gyárban, váljanak ezek az egész munkahelyi

közösség igazi ünnepeivé, az egész összeszokott munkacsoport ünnepeljen a családi, „nagy napokon”, amelyeket eddig (vagy még mindig) egészen más környezetben és formában ülték meg.

Csak abban nem segített senki, hogyan is fogjon hozzá fontos dolgához a lelkes szakszervezeti tisztviselő. Miként magyarázza el munkatársának, hogy a családi ünnepeket szervező iroda is rendez olyan reprezentatív esküvőt a lányának, amilyen csak kell; hogy igazán nem rossz közösen, az övéhez hasonló korú gyerekek és az üzemből ismerős szülők társaságában „névadóznai”; hogy jó érzés, ha a munkatársi gárda vele együtt örül minden örömdetes családi eseménynek és — miután így sokkal inkább egymáshoz tartozónak érezhetik magukat — számíthatnak segítő-készségükre, jó szavukra akkor is, ha netán baj van otthon. A meggyőzés persze még mindig nem elég, csak aztán jön a szervezés, a sok utánjárás. Ki tegye és hogyan?

Erre kaptak választ, sok hasznos felvilágosítást azon a tanfolyamon, vagy inkább tapasztalatcserén, amelyet a minap rendeztek az aktivisták számára a Juhász Gyula művelődési központban. Kétnapos volt a tanfolyam, hallgattak előadásokat arról, hogy milyen feladatok is hárulnak rájuk valójában, milyen szerepe lehet munkájuknak az üzemi dolgozók világnézetének formálásában. Ellátogattak a családi ünnepek szervező irodába, megnézték ott egy névadót, és megállapodtak abban, hogy folyamatosan kapcsolatot tartanak, ők jelentik be munkatársaik igényeit, intézik a dolog hivatalos részét, hogy az ünneplők valóban gondtalanul élvezhessék a közös rendezvények minden előnyét. A tanfolyamot az SZMT kulturális bizottsága szervezte. Jó, hogy erre is volt figyelmük, jó, hogy a gyári aktivisták végre tudják, mi a dolguk. Biztosan több kellemes ünnepe lesz a brigádoknak, a műhelyeknek, az üzemrészeknek.

S. E.